

Thứ Ba, 10-11-2026. Năm A
Tuần 32 Thường Niên

Lễ Nhớ Thánh Leo Cả, Giáo hoàng, TSHT

Lc 17, 7-10

Luke 17:7-10

Chúng tôi là những đầy tớ vô dụng (Lc 17,10)

What a striking statement! Jesus tells us that, even after we have done everything expected of us, we remain “unprofitable servants”(Luke 17:10). Other versions translate “unprofitable” as “worthless” or “unworthy,” and the Greek root of the word speaks of being “unvaluable” servants.

That sounds like an awfully harsh way to describe such a faithful servant! What more does the master expect? What would make his servants “profitable”?

Nothing. And that’s Jesus’ point in the parable: there’s nothing we can do that will earn us the title of “profitable servants” of the Lord. Not because God rejects us for our sinfulness and not because he is a harsh and exacting Master, but because it’s just plain impossible. God is complete and perfect in and of himself. He needs nothing from us, so there is no “profit” he gains from our work. It’s not as if we can fill up his coffers!

Neither do we serve a God who feels indebted to us as if we were doing him a favor that deserves a hearty “Thank-you.” He doesn’t need us to do his work. Rather, he invites us to serve him so that we can know the joy of sharing his love with the people around us. He offers us the privilege of joining him in building his kingdom on earth.

Thật là một lời tuyên bố ấn tượng! Chúa Giêsu nói với chúng ta rằng, ngay cả sau khi chúng ta đã làm mọi điều được mong đợi, chúng ta vẫn chỉ là “những người đầy tớ vô ích” (Lc 17,10). Các bản dịch khác dịch “vô ích” là “vô giá trị” hoặc “không xứng đáng”, và gốc từ Hy Lạp của từ này nói về việc là những người đầy tớ “không có giá trị”.

Nghe có vẻ như một cách mô tả quá khắc nghiệt về một người đầy tớ trung thành như vậy! Chủ còn mong đợi gì hơn nữa? Điều gì sẽ khiến những người đầy tớ của ông ta trở nên “có ích”?

Không có gì cả. Và đó là điểm mấu chốt của Chúa Giêsu trong dụ ngôn: không có điều gì chúng ta có thể làm để được gọi là “những người đầy tớ có ích” của Chúa. Không phải vì Chúa từ chối chúng ta vì tội lỗi của chúng ta và không phải vì Ngài là một Chủ nhân khắc nghiệt và đòi hỏi cao, mà bởi vì điều đó đơn giản là không thể. Chúa là trọn vẹn và hoàn hảo trong chính Ngài. Ngài không cần gì từ chúng ta, vì vậy Ngài không thu được “lợi nhuận” nào từ công việc của chúng ta. Không phải là chúng ta có thể làm đầy kho bạc của Ngài!

Chúng ta cũng không phụng sự một Thiên Chúa cảm thấy mắc nợ chúng ta như thể chúng ta đang làm ơn cho Ngài và cần một lời cảm ơn chân thành. Ngài không cần chúng ta làm công việc của Ngài. Thay vào đó, Ngài mời gọi chúng ta phục vụ Ngài để chúng ta có thể biết được niềm vui khi chia sẻ tình yêu của Ngài với những người xung quanh. Ngài ban cho chúng ta đặc ân được cùng Ngài xây dựng

If we could be profitable to him, then our worth would come from how much profit we bring in. And some would be more valuable to him than others. But that's not how God sees us. Our worth comes only from the simple fact that he loves us. He doesn't love some people more than others, and he doesn't base his love on our performance.

Does this mean we don't have to worry about obeying him as a servant obeys their master? Not at all! Everyone is called to do "what we were obliged to do" (Luke 17:10). But the calling is to serve him because we love him, not to convince him to love us.

So what kind of servant do you want to be? One who approaches God like an employee, constantly trying to do enough work to earn his praise? Or one who freely and joyfully takes up his calling to be a light to the world?

"Lord, it is a privilege to serve you!"

vương quốc của Ngài trên đất.

Nếu chúng ta có thể mang lại lợi ích cho Ngài, thì giá trị của chúng ta sẽ đến từ lợi nhuận mà chúng ta mang lại. Và một số người sẽ có giá trị hơn những người khác đối với Ngài. Nhưng đó không phải là cách Thiên Chúa nhìn nhận chúng ta. Giá trị của chúng ta chỉ đến từ một sự thật đơn giản là Ngài yêu thương chúng ta. Ngài không yêu thương một số người hơn những người khác, và Ngài không dựa vào thành tích của chúng ta để đánh giá tình yêu của Ngài.

Điều này có nghĩa là chúng ta không cần phải lo lắng về việc vâng lời Ngài như một người đầy tớ vâng lời chủ của mình sao? Hoàn toàn không! Mỗi người đều được kêu gọi làm "những điều chúng ta buộc phải làm" (Lc 17,10). Nhưng lời kêu gọi là để phục vụ Ngài vì chúng ta yêu thương Ngài, chứ không phải để thuyết phục Ngài yêu thương chúng ta.

Vậy bạn muốn trở thành người tôi tớ như thế nào? Một người đến với Chúa như một nhân viên, luôn cố gắng làm đủ việc để được Ngài khen ngợi? Hay một người tự nguyện và vui vẻ đón nhận ơn gọi của mình để trở thành ánh sáng cho thế giới?

Lạy Chúa, được phục vụ Chúa là một đặc ân!

Nguồn: the word among us
Chuyển ngữ: Linh mục Phaolô Vũ Đức Thành, SDD.